Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

217

Cap 23

Confusis ut dignũ erat acrepudiatis
tẽptatoribꝫ; adsuos ihc sermonẽ cuertit
ut illoꝝ confusio utis fieret disciplina.
Infructuosꝰ nãq; est sermo. si un quo ut
alter ẽfundit sic ñ alter erudiat. Tunc locutus
ẽ adturbas usq; dicunt enĩ & ñ faciunt & rel.
Kathedrã doctrinã legis ostendit & ppt sacerdo
tũ nominisq; dignitatẽ exhortat pplos ut subi
ciant eis ñ opa si doctrinã ẽsiderantes. hoꝝ in ecclã
nunc exempla sunt q̃ subiectos docent qd ipsi
implere dissimulant t peccatibꝰ uu. pondus
penitentie aggrauantes. ut aut neuoꝝ ñ cesse ẽ pe
nitentiã reiciat aut suscipiens dum ferre non
ualã scandalizatꝰ amplꝰ peccet. quasi ñ melꝰ sit
ppt misericordiam dare rationẽ quã ppt crudelitatẽ.
De talib; recte subiunxit qd sarcinas ipsas uno suo
digito ñ tangerent hoc ẽ ne uminimis quidẽ
ea pficerent que ẽtra morẽ patrũ sine fine & gia
ihu xpi & ñ seruare & ñ seruanda tradere psume
bant. Dilatant enĩ phylacteria sua usq; & uoca
ri abhominib; rabbi. Pri tabula illa decalogi phy
lacteria uocabant que infronte quasi obcustodiã
& munimẽtũ sui portabant ñ intellegentes hec in
corde assidua meditatione portanda sunt ñ incor
pore diu mandata. Erat enĩ fimbria parua &